Ч. 97. Второк 16 (3) мая 1911. Рік XXI.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.
РЕДАКЦИЯ і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 10.
ПИСЬМА приймають ся лиш франковані.
РУКОПИСИ звертають ся лиш на окреме жадане і за злоденем оплати почт.
РЕКЛЯМАЦИЇ незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в бюрі дневників пасаж Гавсмана 9 і в ц.к. Староствах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року К 2·40
на чверть року К 1·20
місячно . . . . К —·40
Поединоке число 2 с.
З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року К 5·40
на чверть р. К 2·70
місячно . . . К —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

Новий італїяньский закон шкільний. — Положене в Марокку. — З Туреччини.

Італїяньский парлямент буде тепер занимати ся новим законом для народних шкіл, котрий представляє змаганя правительства від 60-их років на поли народного шкільництва. Правительство, як зазначує закон, хоче потворити нові школи, допомогти вже основаним до ширшого розвитку і значіня, помножити число шкіл для неграмотних, завести обовязкові школи для жовнірів і приспорити громадам гроший на будову шкіл. В Італїї є ще 40% неграмотних, хоч шкільний примус заведено в 1877 р. Науку в народних школах повірено громадам, котрі не мають відповідних засобів до виконаня сеї задачі. Отже держава має тепер вдати ся в сю справу, як то робить на господарскім і адміністрацийнім поли.

Новий закон постановляє, що держава вводить провінциональну раду шкільну, для кождої провінциї окрему, котрій віддає управу всіх народних шкіл дотичної провінциї, котрі не находять ся в головних провінциональних або повітових містах. Хоч ся рада шкільна має місцевий характер, однак є зависима прямо від правительства і остає під предсїдательством університетского ректора провінциї. Ті міста, що мають менше як 10.000 населеня, можуть зречи ся власної управи і перенести єї на провінциональну раду шкільну. Громади будуть платити на школи то, що платили доси, а решту додасть держава. Доси платили громади 140 мілїонів лїр, а держава 21 мілїонів на народні школи. Держава бажає тепер додати 16 мілїонів більше щорічно, щоби протягом кількох лїт довести до щорічного видатку на школи 60 мілїонів. За кільканайцять лїт буде Італїя (громади і держава) видавати на школи річно 200—220 міл. лїр. Окрім того держава для пособлюваня будови нових і поправи старих шкільних будинків дасть позичку 240 міл. лїр, котра буде річними ратами по 20 мілїонів розділена на 12 лїт. Громади дістануть позичку безпроцентово, але мають сплатити єї протягом 50 лїт. Держава приймає також поправу плат учительских. В полках і на кораблях военних будуть утворені кляси, а на провінциї, особливо в полудневих околицях будуть заведені школи під вільним небом для дорослих. Поки що стає перепоною тій реформі недостача учительских сил, але є надія, що з поправою плат будуть більше молоді люди горнути ся до учительства.

На суботнїшній раді міністрів в Парижи міністер справ заграничних Круппі заявив, що вісти надіслані францускйм консулем з Фезу з д. 6 с. м. звучать чим раз некористнїйше. Дня 4 с. м. приступ ворохобників відперто з тяжкою бідою. Недостача средств поживи і амуниції дає ся сильно відчувати. Султан дуже просив ще раз о поміч. Рада міністрів заявила ся за удержанем в силї приказів виданих давнїйше ґенералови Моанїє що до походу на Фез.

Також з Льондона доносять, що після послїдних телєґрам з Танджеру положене в Феї має бути грізне. Відділ войска султаньского під проводом Бремонта зменшає ся, бо вояки утїкають і переходять на сторону ворохобників.

Положенє в Туреччині представляє ся дуже непевно. Предсїдателї парляментарних клюбів, мимо що наради парляменту мають бути вскорі відложені візвала своїх членів, аби полишили ся в Константинополи. Оповідають загально, що приготовляють ся якісь грізні забуреня. Турецка праса розпускає поголоски, повні загадочности. З них можна вичитати, що Туреччина стоїть перед якоюсь новою революциєю.

Vossiche Ztg. доносить з Єрусалима, що арештовано там одного дуже підозріного чоловіка за аґітацию против молодотурецкого правительства. Найдено при нїм зміст телеґраму,

З давних добрих часів.

Оповіданє з мадярского — Коломана Міксата.

Янош Капорнокі торгував волами. Нерозумна, рогата худобина вже тоді оказувала вдячність супротив своїх катів і допомогла Капорнокіому дійти до такого богатства, що він раз по суперечці з жінкою в безбожній гордости виніс на поле миску червінців і там їх розсипав, мов яке збіже.

— Так, нехай і в Лїтці росте золото.

Очевидно, що єго жінка вибігла зараз з слугами на поле і повизбирувала червінці, але сільскі діти ходять до нині на то місце шукати золота.

І золото росло, але не то що дука розсіяв, лише то, що лишило ся у него в хаті, так що Капорнокі в своїй гордости нераз говорив: „І Господь ледве чи тілько має, що я“.

Але ще гордійший як на своє богатство був він на дочку Устю. Коли она виросла на чудову дівчину, почала єго мучити гадка, що до дочки може залицяти ся який молодий паробок. Нї — або она піде за жупана, або за якого князя з королївского роду. Инший єї не дістане, так мені Боже допоможи.

Він то так часто повтаряв, або пестячи єї, або сам до себе, що коли лише погадав о дочці, то инакше не міг думати.

Але що члени королївскої родини не так дуже заглядали до Лїтки, а жупан був жонатий, то гарна і богата Устя стала поволи старіти ся. А однако богато молодих людий вітхало до неї, любувались єї стрункою поставою, єї очима, єї червоними як малина устами та лагідним, привітливим усьміхом. Але що то поможе, коли ті очи сьвітять ся хиба для якого вельможи, а усьміх появить ся на устах хиба для жупана?

В часї того оповіданя був Іштван Біккі володїтелем, жупаном комітату і не можна було о тім і подумати, аби єго хто мав виперти з того становища. Таким паном була лише смерть.

Вправді комітатові пани не любили єго, але тоді не можна було ще як тепер висилати нелюбих урядників яко послів до Пешту.

Така була справа і щоби Устя вийшла за муж, мусів хиба умерти старий Капорнокі або жупан. Але на то не було і найменшої надії, бо оба тїшили ся добрим здоровлем і немов би змовили ся, кождий з них ставав повнїйший і округлїйший. Супротив того лише припадок міг зробити якусь зміну. І дійстно так склало ся, що Біккі по якійсь малій суперечці ударив в лице і прогнав зі служби комітатового реґістратора Михайла Боррі'ого. Але родину Борріх зачіпити було зле, бо они любили мстити ся.

Михайло Боррі не був злий чоловік, лише трохи упертий і загонистий. Він був добрим урядником, вів свої книги в найлїпшім порядку і протоколував мадярскі поданя дуже совістно з коротким витягом. Кажу мадярскі поданя, бо коли надійшло яке німецке, то — після звичаю — писав він на нїм „німецке письмо“ і відкладав на бік. Зміст був в тодїшних часах для канцеляриї жупаньскої цїлком не при чім.

Але несправедливе поступованє карає Господь і ось нагле стали проявляти ся всякі дивні річи.

В замку Кельке найшов Ґабор Боррі, отець Михайла, старий, заплїснїлий перґамент з рукописею перед триста лїтами померлого монаха Лаврентия, в котрій він ворожив, що коли настане в комітатї жупан з головою лисою як колїно, то пів комітату вимре на холєру. Всї вірючі пізнали від разу, що то мусить бути малий Іштван Біккі.

Але не досить того.

При славнім жерелї під скалою, де лїси Лїтки сходять ся з лїсами тульпадскими, лучило ся одного разу, що коли переходив тамтуди Михайло Боррі, розступило ся камінє і з отвору виступив старець з білою як молоко бородою. Той старець так сказав до Борріого:

— Любий сину Михайле, приходжу до тебе яко післанець Божий, котрого Всемогучий вибрав, аби уратувати людий перед близькою затратою. Від тепер буду тут появляти ся кождого четверга, коли ти сам сюди прийдеш і буду тобі обявляти волю Божу. Збери нарід і оповідж єму то, що ти тут чув.

Михайло Боррі приймив сьвяте післанництво і став пророком.

Вість про ту чудотворну пригоду розійшла ся летом блискавки поміж забобонним гір-

що звучить: „Дожидайте великої революциї в Єрусалимі“. Здає ся, що тут розходить ся о реакцийну революцию.

До Константинополя приїхав Кіяміль паша, визначний молодотурецкий політик, що довший час перебував за границею. Єго приїзд стоїть в звязи з мінїстериальною кризою.

Новинки.

Львів, 15 мая 1911.

— Іменованя. П. Мінїстер скарбу іменував в статі урядників евіденциї катастру податку ґрунтового старших ґеометрів евіденцийних 2 ої кляси: Руд. Бобровского, Стеф. Добржаньского, Ст. Лянґа, Йос. Машевского, Йос. Стемпня, Едв. Макана, Гіп. Скібіньского і Вол Барбашевского старшими ґеометрами евіденцийними І кл. в VIII кл. ранґи.

— Добудова бурси в Бродах. З Божою помочию приступили ми в тім тижди до поширеня вибудованого перед трома роками одноверхового дому нашої бурси. В цілім будинку буде місце на 70 питомців, числячи на кождого по 4 м² площі — буде осібна саля на рефектар і відчити. Буде саля на інфірмар, умивальня і канцелярия. Кромі того префект бурси мати ме три комнати з кухнею. На тім місци дякуємо властителеви міста Бродів Вп. п. В. Шмідтови за дар 60 тисяч цегли вартости 2.200 К на поширене бурси. Дякуємо Сьвітлій Дирекциї „Днїстра“ за скоре признане 10-тисячної позички на ту цїль. Дякуємо Всечесному Духовеньству нашого повіта за поміч в тім нашім культурнім дїлї. — О. Софрон Глїбовицкий, голова Тов. „Українська Бурса“, о. А. Зофійовский, секретар.

Конкурс на заміщене 24 місць ґімназиястами за доплатою 15—30 К місячно, платними з гори, оголошує Бурса сьв. Івана Крестителя в Дрогобичи ул. сьв. Івана ч. 22 Прошеня о принятє з приложенєм метрики, послїдного шкільного сьвідоцтва і декларацию доплати, належить вносити до Видїлу Бурси сьв Івана Крестителя в Дрогобичи на руки Вп. п. дра Володимира Чапельского, лїкаря в Дрогобичи, ул. Стрийска ч. 11. Реченець приниманя 30 червня і 15 серпня с. р.

Загальні збори П. Т. Членів Товариства „Бурса сьв. Івана Крестителя“ в Дрогобичи відбудуть ся в пятницю дня 30 червня с. р. о годині 11 30 перед полуднем в комнатах руского Касина в Дрогобичи (Народний Дім).

— Собака в людскім тїлї. В Шпандаві посварив ся 19-лїтний жокей Бранд з сином реставратора Штрайтом. Із сварки прийшло до бійки, в котрій Штрайт кинув ся на Брандта і відкусив єму кусень носа, котрий в злости проликнув а відтак і відгриз кусень уха. Тяжко покалїченого Бранда мусїли відставити до шпиталю. Кусень відгризеного уха знайшли на місци бійки.

— Знов велика катастрофа. Після телеґрами, яка наспіла з Редкліф в удільній державі Кольорадо в Сполучених Державах, поспішний поїзд на шляху з Денвер до Ріо Ґранде в часї, коли знаходив ся в повнім бігу виходив ся із шин близ місцевости Редкліф; ваґони попадали із стрімкого насипу в долину а два з них скотили ся в ріку Іґль. Доси знає ся, що згинуло 25 людий. Здаєсь однак, що буде більше, бо ваґони, які попадали в ріку не можна було доси із води видобути, а здаєсь, що і в тих ваґонах будуть трупи.

— Гроший в подушцї не треба ховати. Якась пані Малиновска, вдовиця в Берлинї, мала той звичай, що заощаджені гроші міняла на золоті гроші і ховала — в подушцї до спаня. Коли онагди хотїла переконати ся, кілько вже призбирала, розпорола подушку, висипала гроші. Показало ся, що то не були золоті монети лиш жовті бляшки. Хто їй в той спосіб виміняв гроші не знати.

— Крадежі. Торговельникови овочів Стефанови Савці, вкрадено онагди в ночи на місци де продає свій товар, дві пари чобіт і 40 кор. — Полїция арештувала онагди 70-лїтного Теодора Лозиньского, котрий від довшого часу обкрадав о. Николая Яновского. Лозиньского підозрівають також о крадїж дивана з церкви оо. Василиян. — Підчас ревізиї в мешканю Василия Петрика, дозорця готелю при ул. Пекарскій ч. 2 знайшла полїция кухонні начиня вкрадені з сусїдної каварнї п. Брайтмаєра.

— Любовна траґедия. В пятницю около 8 год. вечером в помешканя при ул. Кампіяна ч. 15 прийшло до любовної траґедиї, котра мало що не закінчила ся смертию. Панна Софія Чаплївна, бувша касиєрка, стрілила до інжинера Станислава Баторского з револьвера і поцїлила єго в груди понисше ключицї. Рана була легка бо п. Баторский о власних силах сів на дорожку і поїхав до свого помешканя при ул. Пекарскій, куди завізвано стацию ратункову. По якімсь часї арештовано Чаплївну, коли виходила з того помешканя і то сталось причиною, що по містї розійшла ся чутка про якийсь замах при ул. Пекарскій. Причиною сеї траґедиї стала ся любов. П. Баторский, родом з за кордону удержував від довшого часу любовні зносини з Чаплївною але в послїдних часах постановив оженити ся з иншою і хотів єї покинути. Чаплївна довідавшись о тім хотїла єго застрілити і смерть зробити, отже коли він був у неї стрілила до него. Коли же куля не осягнула своєї цїли і Баторский поїхав до свого помешканя пішла туди за ним Чаплївна в намірі докінчення траґедиї. Там однак напала на неї сестра Баторского і нагальбиши викинула за двері. На улици арештувала єї полїция і по переслуханю замкнула до полїцийного арешту а опісля відставила до арешту суду карного.

— Нове умундуроване кавалерії. Подібно як войско всякого иншого оружия одержало нові польні мундури, одержить їх в найблизшім часї також і кавалерия. Барва мундурів кавалериї буде ріжнити ся лиш відтїнию від мундурів піхоти а що до крою і зверхних ознак мундурів, то буде задержана окремішнисть полків уланів, драґонів і гузарів. До паради будуть служити дотеперішні мундури.

— Дрібні вісти. В Богородчанах відбуде ся завтраві второк торжественне посьвячене „Народного Дому“. По посьвяченю відбудуть ся загальні збори філії „Просьвіти“ і Тов-а педаґоґічного. — В Липску закінчила ся голосна свого часу справа молодого хлопця ґр. Йосифа Квілецкого, котрий має право до майорату сеї родини. Подальша родина старала ся доказати, що він „підложена дитина“, котру матір ґрафиня Квілецка взяла за свою від якоїсь жінки з Кракова. На жалобу якоїсь Маєрової суд низшої інстанциї признав був, що молодий Квілецкий єсть єї сином а нїяким ґрафом з правом до майорату, а тепер найвисшій трибунал признав хлопцеви всї єго права. — Текли Литвиновичевій в Радехові народилась сими днями дївчинка з двома головами. Одна голова єсть зовсїм добре розвинена, а друга слабше. Дитина прийшла жива на сьвіт. Лїкар др. Маркштайн, котрий був при породї, зарядив відставлене дитини на клїніку до Львова. — Торговельник худобою Петро Бабїч втїк онагди з Відня спроневіривши 200.000 корон. Він обікрав своїх спільників, а крім того обманув многих поменших доставників.— П. Стефанія Рупрехтова згубила на ул. Оссолїньских срібну бразлетку тульскої роботи, а п. Аделя Авербахова згубила льорнетку з черепашини з золотим ланцушком вартости 100 корон.

ским народом і тисячі а тисячі людий бігли кождого четверга до сьвятих скал.

Сьвященики занепокоєні тим рухом дали зараз знати жупанови, щоби якось зарадив тій безбожности, але жупан, почувши, що тут розходить ся о річи церковні, цїлком не спішив ся; аж коли небезпечність була вже надто велика, став він якось рушати ся.

Одного четверга обявив сьвятий старець: „Коли Біккі буде дальше жупаном, то зараза і голод знищать цїлий комітат“.

По тім пророцтві люди заметушились. Немов би що у воздусї було, всї стали нагле дуже відважні. Не можна було того пояснити.

Товпи мужчин уоружених косами і вилами збирали ся по всїх селах. Малі відділи стягали ся з усїх сторін до Літківских лїсів, щоби звідти піти разом до міста і ждати смерти Біккі'я.

— Куди ви ідете? — питав Андрій Фаркаш, богатий властитель більшої посїлости.

— До міста — відповів старий Боррі, котрого рука мусїла бути в тім розруху — збуримо дім комітатовий і виберемо иншого жупана.

— А кого хочете на жупана, батьку Боррі? — допитувалась Устя.

— Кого, дитинко! — відповів старий з залицянєм — от, коли-б так ти мала на твоїм гарнім личку вуси, то ми вибрали би певне тебе.

Але Капорнокі виглядів вже наслїдника жупанового, котрий міг би зараз побрати ся з Устею.

А гарній дївчинї аж серце стискалось, коли погадала, що она могла би коли небудь належати до иншого ніж до Михайла Боррі'ого, що тепер так зле собі поступав. Коли єго Господь, котрого він тепер так обиджує, не оборонить, то зле буде з ним.

Отець і не здогадував ся, що Устю спроваджує між ті товпи народу, він гадав, що она підбурює молодого Боррія против жупана і єму було би навіть не приснило ся, що она заєдно просила Михайла: „Не дури людий! Побачиш, що месть, яку ти задумав, вийде на твою згубу. Я бою ся, як бачу, що твоє одїнє цїлують старі жінки“.

І між тим як Михайло стоячи на скалї проповідував народови, клякала она під одним деревом і молила ся, щоби Господь відпустив єму єго гріхи.

— Не слухай єго Господи, не слухай єго. Ти всевідущий, але того одного не знай!

В четвер пополудни зібрали ся бунтівники, мужчини, жінки і діти з косами і вилами в Літківских лїсах.

Капорнокі промавляв тут до народа і закінчив свою підбурюючу бесїду такими словами:

— Держіть ся хоробро, братя! Як жупаньство не згодить ся на наше жадане, то підемо до короля і будемо просити о иншого жупана.

Тоту гадку підхопив дуже скоро Франц Сомор з Малого Кіра і сказав:

— Коли підемо до короля, то не на дурно. По що нам такого великого комітату з тими Словаками. То так як би оксаміт обшив міховиною. Коли ми вже до того дійшли, то відділім ся від Словаків, зробім собі чистий мадярский комітат. Нехай Біккі жупанує над Словаками, а ми виберемо собі иншого.

Предложене Франца Сомора принято з одушевленєм.

Мужчини підкидали капелюхи в гору і кричали:

— Так, так! Нехай жиє Літківске жупаньство!

Янош Капорнокі гордо випрямив ся.

— Я вибудую за мої власні гроші комітатовий будинок на пятьдесять два вікна і з дванайцятьма коминами.

— Ми так як кусник цукру в устах Словаків — говорив инший. — За кождим віддихом відірве з того єго язик хоч малий кусник, аж ми всї пропадемо. Зробім собі власний комітат.

— Та й король сам буде тїшити ся — відозвав ся третий загикуючись — бодай буде мати замкнений зїльник повний людий.

Сотки кіс підносили ся в гору при кождій промоні і гори лунали від одушевлених криків. Тут і там на полянках горіли огні, а густий дим уносив ся понад головами зібраних.

При тих огнях варили жінки в великих кітлах ґуляш, між тим як з гірских сїл цїлої околиці надтягали все нові невдоволені, „цьвіти з королївского зїльника“.

(Конець буде).

— Конець мантія. В Будапешті застрілив ся якийсь Стефан Онак. При самоубийнику знайдено 800 кор. готівкою. Як опісля показало ся, був то мантій на велику скалю. Онак удавав підприємця будови доріг і витягав легковірних людий виманюючи від них задатки на роботи, які має виконувати. Жертвою єго став ся між иншими також якийсь п. Йосиф Ґорецкий. Онак прийшов до него і представившись як управитель робіт земних обіцяв виєднати єму роботу, а за то вимантив від него 280 кор. Забравши гроші вже більше не показав ся. П. Ґорецкий аж тоді зачав розвідувати ся про него і довідав ся, що став ся жертвою мантія та доніс о тім поліції. Якраз тоді наспіла і вість з Будапешту, що Онак відобрав там собі житє.

— Конкурс Товариства „Вакацийних осель“. Тов. „Вакацийних осель“ у Львові наміряє вислати сего року в часі літних ферий відділ дівчаток і відділ хлопців в віці 7 — 14 літ на чотиротиждневий побут на село і в тій ціли розписує отсим конкурс. Услівя принятя: дуже добре поведене і добра кляса. Приняті складають по 5 К титулом коштів подорожи. Для заможнійших виносить повна оплата 30 К, знижена 15 К. Поданя належить вносити до 31. мая с. р. на адресу: Дирекция школи ім. Шевченка у Львові (ул. Мохнацкого 12). Лікарскі оглядини дітий відбудуть ся в згаданій школі: для дівчат 15. червня, а для хлопців 18. червня о год. 9 рано. Час виїзду подасть ся принятим пізнійше. Просимо дуже Всч. оо. Катехитів львівских шкіл, щоби зволили повідомити про се діти своєї школи. За Виділ *О. Бачиньска*, предсід., *о. В. Лициняк*. секр.

— Конкурс на приняте до кадетских шкіл. Міністерство війни оголосило конкурс на приняте до кадетских шкіл. Головні услівя є слідуючі. 1. Австрийске горожаньство, 2. фізична здібність, 3. відповідне моральне поведене, 4. відповідне число літ (на І рік кадетскої школи треба мати 14 літ, на ІІ р. 15, а на ІІІ р. 16 літ. Хто має більше літ, мусить подавати ся до міністерства війни), 5. відповідні студиї (на І рік кадетскої школи треба мати скінчені чотири низші кляси середної школи, на ІІ р. пять кляс, на ІІІ р. шість кляс що найменше з достаточним поступом. Крім сего здає ся ще вступний іспит з німецкої мови, істориї натуральної, математики, історії, ґеоґрафії, фізики і хемії. Вступний іспит є в німецкій мові, позволяє ся також і в рідній мові), 6. приречене сплачуваня шкільної оплати, яка виносить для всіх цивільних 300 К річно, а для військових і державних урядників менше. Поданя треба вносити найдальше до 12 липня до інфантерийної кадетскої школи а до 15 серпня до инших кадетских шкіл, на руки команди кадетскої школи. До поданя прилучає ся: 1) метрику, 2) сьвідоцтво приналежности, 3) лікарске сьвідоцтво, 4) шкільні сьвідоцтва, 5) сьвідоцтво щіплення віспи, 6) сьвідоцтво моральности. По реченци внесених подань не углядиять.

Телеґрами.

Відень 15 мая. Прибула тут вчера грецка королева. Вечером поїхала дальше до Атин.

Відень 15 мая. Вчера радив тут перший з'їзд австрийский в справі поборювания сухот. Засідане відкрив ґр. Ляріш і приступлено до нарад. Взяли в них крім представителів правительств делеґати майже зі всіх країв коронних.

Київ 15 мая. Ґен.-ґубернатор зажадав від комітету будови памятника Шевечнка в Києві зложеня собі листи жертв і жертводавців та взагалі всіх документів.

Рим 15 мая. На ґалевім обіді виданім в честь Вел. князя Бориса і княг. Марії Павловни, король італіяньский виголосив тоаст, в котрім подякував за новий доказ дружби і симпатиї, проявляючої ся в тім, що цар надіслав желаня з нагоди роковин независимости Італії. Італія, котра дала доказ що єсть елементом мира і поступу в Европі, приймає з вдячностию той доказ симпатиї могучого монарха, котрого мудрий почин вказав народам дорогу мирного залагодженя межинародних справ.

Бекеш-Чаба 15 мая. Братя Ґабро і Андрій Челіньскі, сини був. секретаря державного Михаїла Челіньского, котрих посол Аґіма в якійсь ґазеті остро заатакував, зажадали від Аґіми в єго помешканю сатисфакциї. Коли Аґіма вдарив Андрія ліскою, сей стрілив чотири рази з револьвера і зранив Аґіму тяжко. Раненого відставлено до шпиталю. Братя Челіньскі віддали ся самі в руки власти.

Надіслане.

Ваше здоровлє поправить ся, ваше ослаблене і болі счезнуть, ваші очи, нерви, мускули, стегна скріплять ся, сон буде здоровий, ваш стан здоровля полекшить ся сейчас, коли уживати будете „флюід Феллера“ з маркою Elsa Fluid. Пробна коробка 5 К франко. Виробляє лише аптикар Е. Ф. ФЕЛЛЄР в Стубиці, Elsaplatz N. 26.

Colosseum **Германів**

Від 1 до 15 мая 1911

Надзвичайна сензацийка проґрама!

Great Roland, найбільший ілюзионіст сьвіта. — **Nathal Trio,** чоловік чи малпа? — Баронесса **Ada v. Kassa,** угорска співачка оперова на сцені: „Любов в нушти“. — **The Howyns,** веселі пекарі. — **The Barrows,** надзвичайні еквілібристи. — **Elsa Török,** знаменита ексцентрична. — **Неспокійна ніч,** фарса. — **Tedy Woodson** з своїми псами. — **Relly Berta,** субретка. — ВІТОГРАФ 10 величавих новостий і т. д.

В неділї і сьвята 2 представлення о годині 4 і 8 вечер.

Білєти можна вчаснійше набути в Бюрі дневника НА, ПЛЬО ул. Кароля Людвика 5.

Руско-анґлійский підручник.

Для вибираючих ся до Америки!

„Хто знає 500 слів якоїсь мови, може сьміло полагоджувати всї свої щоденні потреби“. Скорше найде щастє в Америцї той, хто розуміє хоч трохи анґлійску мову. Єсли маєте намір коли небудь там їхати, купіть собі „Руско-анґлійский підручник“ до скорого і певного вивченя анґлійскої мови з докладним виговором, з додаэем словарця, найпотрібнійших щоденних розговорів і всяких інформаций. Книжка обнимає 254 сторін друку, і є в твердій оправі. — Видана в Америцї.

Коштує 3 кор. з пересилкою.

Висилаєсь за попереднии надісланєм гроший.

Замовленя принимає: Ст. Вартиньский, Друкарня „Ґаз. Львів.“ ул. Чарнецкого ч. 12 Львів.

Рух поїздів зелїзничих

обовязуючий з днем 1 мая 1911 р. після часу середно-европейского.

ЗАМІТКА. Поїзди поспішні визначені грубим друком. Нічні години від **6·00** вечером до **5·59** рано суть означені підчеркненем чисел мінутових.

Приходять до Львова

на головний дворець:

З Кракова: **2**$^{\underline{22}}$, 5$^{\underline{50}}$, 7^{30}, **9,** 10^{15}, **1**^{30}, **2** §) 5·48, 7$^{\underline{15}}$†) **8**·$\underline{25}$, 9$^{\underline{50}}$.

†) з Мшани від 15/6 до 30/9 включно що дня.

З Підволочиск: 7·20, 11·55, **2·10,** 5·40, 10$^{\underline{10}}$†), 10$^{\underline{30}}$.

†) з Красного.

З Черновець: **12**$^{\underline{05}}$, 5$^{\underline{45}}$†), 8·05, 10·25*), 2^{05}, 5·52, **6**$^{\underline{26}}$, 9$^{\underline{34}}$

*) із Станиславова. †) з Коломиї.

З Стрия: 7·28, 11·40, 4·25, 6·$\underline{45}$, 10·$\underline{19}$ §), 11·$\underline{00}$.

§) Від $^{18}/_{6}$ до $^{10}/_{9}$ включно лиш в неділї і р. кат. сьвята.

З Самбора: 8·00, 9·58, 1·40, 9·$\underline{00}$.

З Сокаля: 7·33, 1·26, 8·$\underline{00}$.

З Яворова: 8·15, 4·30.

З Підгаєць: 11·15, 10·$\underline{20}$.

З Стоянова: 10·04, 6·$\underline{30}$.

На Підзамче:

З Підволочиск: 7·01, 11·35, **1·55,** 5·16, 10·$\underline{13}$, 9·$\underline{52}$†)

†) З Красного.

З Підгаєць: 7·26*), 10·54, 6·$\underline{24}$*), 9·$\underline{57}$, 12·$\underline{00}$§)

*) З Винник. §) З Винник в суботу і неділю.

Зі Стоянова: 9·42, 6·$\underline{11}$.

На Личаків:

З Підгаєць: 7·10*), 10·38, 6·$\underline{08}$*), 9·41, 11·$\underline{44}$§).

*) З Винник. §) З Винник в суботу і неділю.

Відходять зі Львова

з головного двірця:

До Кракова: **12**·$\underline{35}$, 3·$\underline{40}$, **8**·22, 8·45, **2**·30§), **2**·45, 3·50*), 5·46†), 6·$\underline{05}$, **7**·$\underline{00}$, 7·$\underline{30}$, 11·$\underline{10}$.

*) до Ряшева, §) від $^{1}/_{6}$ до $^{15}/_{9}$ включно щодень, †) до Мшани.

До Підволочиск: 6·15, 10·40, 2·35†), **2**·18, 8·$\underline{46}$, 11·$\underline{13}$.

†) до Красного.

До Черновець: **2**·$\underline{50}$, 6·10, **9**·15, 9·37, **2**·20, 3·05*), 6·$\underline{29}$†), 10·$\underline{48}$.

*) до Станиславова, †) до Коломиї.

До Стрия: 6·00, 7·30, 10·02§), 1·45, 6·$\underline{50}$, 11·$\underline{25}$.

§) Від $^{18}/_{6}$ до $^{10}/_{9}$ включно лиш в неділї і рим. кат. сьвята.

До Самбора: 6·35, 9·05, 3·40, 10·$\underline{40}$.

До Сокаля: 7·35, 2·28, 7·$\underline{49}$, 11·$\underline{35}$*).

*) до Рави рускої (лиш в неділї).

До Яворова: 8·20, 6$^{\underline{00}}$.

До Підгаєць: 5·$\underline{58}$, 6·$\underline{16}$.

До Стоянова: 7·50, 5·20.

З Підзамча:

До Підволочиск: 6·30, 11·00, 2·52†), **2·33,** 9·$\underline{09}$, 11·$\underline{33}$.

†) До Красного.

До Підгаєць: 6·12, 1·30*) 6·$\underline{30}$, 10·$\underline{40}$§)

*) До Винник. §) До Винник в суботу і неділю

До Стоянова: 8·12, 5·38.

З Личакова;

До Підгаєць: 6·31, 1·49*), 6·$\underline{51}$, 10·$\underline{59}$§)

*) До Винник. §) До Винник в суботу і неділю.

За редакцию відповідає: **Адам Крховецкий.**

Телефон 452. Телефон 452.

Містове бюро

Ц. К. зелізниць держав.

у Львові пасаж Гавсман ч. 9

видає

Білети складані комбіновано - окружні до всіх і зі всіх значнійших місцевостий Европи важні 60, 90 і 120 днів.

Білети складані в однім напрямі на німецких зелізницях, важні 45 днів.

Білети картонові, звичайні, до всіх стаций в краю і за границею.

Асиґнати

на місця в спальних ваґонах.

Продаж всяких розкладів їзди і провідників.

Замовлені білети на провінцию висилають ся за почтовою післяплатою або за посередництвом дотичної зелізничої стациї.

При замовленю складаного білету треба надіслати 5 корон задатку і подати день, від котрого білет має бути важним.

Телеґрафічна адреса: Stadtbureau, Львів.

З друкарні В. Лозиньского під зарядом І. Недопади. (Телефона ч. 527).